

Plukovník Douglas Macgregor, The American Conservative: Hra na válku na Ukrajině

- CZ24 News | 27. října 2022

USA/RUSKO/UKRAJINA: Kongres by měl dát najevo svou připravenost uplatnit zákon o válečných pravomocích a zároveň požadovat, aby Bidenova administrativa zprostředkovala mír.

Jak poznamenal bystrý spisovatel [Hunter S. Thompson](#): „Když se něco stane divným, divní se stanou profesionály,.. Divný je zajiště stav ve Velké Británii, kde Liz Trussová, pravděpodobně prázdná a netalentovaná premiérka, skončila – a zdálo se, že ji na chvíli málem nahradil její [prázdný předchůdce](#) Boris Johnson.

Podivínství však není cizí ani americké politice. Ukazatelem toho, jak podivným se Washington stává, je zjevný zájem o [nedávný návrh generála \(v záloze\) Davida Petraeuse](#), že Washington a jeho spojenci by mohli chtít **zasáhnout** do probíhajícího konfliktu mezi Moskvou a Kyjevem.

[Podle Petraeuse](#) by vojenská akce, kterou obhajuje, **nebyla intervencí NATO**, ale „**mnohonárodních sil vedených USA, nikoliv jako síly NATO**,.. Jinými slovy, mnohonárodní síly pod vedením USA, něco jako [po vzoru Iráku](#) složené z konvenčních pozemních, vzdušných a námořních sil.

Petraeus nevysvětluje, proč je americká vojenská akce nutná. Není to však těžké uhodnout. Cílem intervence je zachránit [ukrajinské síly před porážkou](#) a k tomu pravděpodobně donutit **Moskvu** k jednání za podmínek Washingtonu, ať už jsou tyto podmínky jakékoli.

Je pravda, že celá záležitost vypadá podivně, ale Petraeusův návrh bychom neměli zavrhnout. Ne proto, že by Petraeusova vojenská odbornost stála za zvážení – nestojí. Pozornost si zaslouží spíše proto, že Petraeus by takové doporučení **nikdy nevydal**, pokud by ho k tomu nenabádaly **mocné osobnosti** ve Washingtonu a na Wall Street. A jak Američanům [říká Jeffrey Sachs](#), globalistické a neokonzervativní elity si zjevně přejí přímou ozbrojenou konfrontaci s Ruskem.

Pro Petraeuse je to běžná záležitost. V kariérním žebříčku se vyšvihl díky tomu, že se předtím, než něco udělal, poradil s každým, kdo byl nad ním. Vyžádání si povolení, aby se nikdo z nadřízených neurazil (jako „koalice ochotných“), je klíčem k povýšení. Funguje to dobře v době míru nebo během vybraných válek proti neschopným nepřítelům, kteří nepředstavují pro západní síly žádnou existenční vojenskou hrozbu. Ale **Ukrajina není Irák** a ruská armáda není silou podobnou Iráku, ani není nasazena na „technice“ – [pickupec](#) s automatickým kanónem.

Bez ohledu na tyto body Petraeusův návrh potvrzuje dva zásadní poznatky. Za první, nebezpečný stav ukrajinských ozbrojených sil. Bez zahraničních bojovníků a [polských vojáků bojujících](#) v ukrajinských uniformách [má Ukrajina jen málo](#) prostředků, které by mohly odolat ruským zimním ofenzívám. Ukrajinské protiútoky v posledních 60 až 90 dnech stály Ukrajinu [desítky tisíc životů](#), lidský kapitál v uniformách, který Kyjev nedokáže nahradit.

Za druhé, je jedenáctá hodina. [Ruské kladivo](#), které má dopadnout na Zelenského režim v listopadu nebo prosinci, nebo kdykoli, kdy půda zamrzne, rozdrtí všechny zbytky ukrajinských sil.

Jinými slovy, Petraeusovo skutečné poselství je, že jediným způsobem, jak prodloužit život

Zelenského režimu, je **přímá** intervence Washingtonu a jeho koalice ochotných, než bude příliš pozdě. Obvyklí váleční jestřábi v Bílém domě, Pentagonu, CIA a na kopci pravděpodobně předpokládají, že klidní američtí voliči uvěří argumentu, že nasazení amerických sil na Ukrajině bez vyhlášení války by mohlo usnadnit dohodu s Moskvou, která by jim zachránila tvář.

Je nebezpečné a hloupé si to myslet a Američané by měli tuto představu odmítnout, ale není bezdůvodné předpokládat, že toto klamné myšlení převládá uvnitř Bílé uličky. **George F. Kennan**, americký diplomat a historik, [před třiceti lety trval na tom](#), že *my Američané máme tendenci příliš zdůrazňovat vojenské faktory na úkor politických a v důsledku toho příliš militarizovat naše reakce*. Výsledkem je podle Kennana chronická neschopnost Washingtonu propojit rozvoj a použití americké vojenské síly s dosažitelnými cíli národní strategie.

Ve washingtonských mocenských sálech [předpoklad „jít do toho“](#) vždy předpokládá určité podmínky. Poslušný Kongres, který bude ignorovat svou povinnost odvolat se na zákon o válečných pravomocích, neomezené finanční zdroje pro vojenské akce a vysoké vojenské představitele připravené vyhovět jakémukoli hloupému nápadu, který prosazují odpovědní politici. Pro Petraeuse a jeho kolegy je tak pravděpodobné, že jim bude přislíbena nějaká [hmatatelná odměna](#) v podobě budoucích jmenování nebo finančního zisku.

Otázky, kolik by si pozemní bojové operace ve východní Evropě a Ukrajině vyžádaly amerických sil, logistické infrastruktury, munice, zdravotnické podpory a evakuace, jsou odsunuty na druhou kolej. Například během 11 měsíců po vylodění v Normandii, kdy americká armáda utrpěla [90-100 000 ztrát měsíčně](#), nahradily divize, které se vylodily v Normandii, [100-300 % své bojové síly](#).

Nasazení amerických pozemních sil do boje v kombinaci s rozptýlením americké vojenské síly na konci 5 000 mil dlouhé záchranné linie napříč Ukrajinou, což je oblast o velikosti Texasu, by [nevyhnutelně oslabil a rozptýlila bojovou sílu útočící armády](#). A konečně, Petraeusův kritický předpoklad, že prezident Putin se chce vyhnout větší válce, je nepochybně správný, ale tento předpoklad by neměl být interpretován tak, že ruský vojenský protivník bude považovat americké základny v západní Evropě nebo americké válečné lodě proplouvající Atlantikem za nedotknutelné. **Moskva se těší eskalační převaze, nikoli Washington.**

Jak bylo uvedeno na začátku, podivnosti v politice nejsou novým jevem. Na druhou stranu **Petraeusovy** poznámky signalizují něco mnohem znepokojivějšího než pouhé podivínství. Intelektuální a odborná úroveň většiny amerických vysokých vojenských představitelů je žalostná. Alexandr **Solženicyn** ve svém přelomovém díle [Srpen 1914](#) popsal Alexandra **Samsonova**, ruského generála, který na začátku války proslul jako přední stratég ruské armády: „*Pravdou bylo, že jeho čelo bylo z pevné kosti, jeho mysl se pohybovala hlemýždím tempem a myšlenky, které jí procházely, nestály za nic.*“ Solženicynova slova byla krutá, ale nikoli nepřesná.

Na Ukrajině je cesta Washingtonu do budoucna jasná. **Kongres by měl splnit svou povinnost** a dát najevo, že je připraven uplatnit zákon o válečných pravomocích, a zároveň požadovat, aby Bidenova administrativa zprostředkovala mír, a ne rozšiřovala válku.

AUTOR: Douglas Macgregor

[ZDROJ](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ